

למצב של חוסר ודאות, לשינוי תכופ של המדיניות, להרגשה לא טובה של הסוהר ושל האסיר, לחוסר ביטחון, לחוסר איכפתיות וכסופו של דבר — לאדישות, כך זה נראה לי.

יש כעס בקרב הקצונה הבכירה בשרות?

אני חש את זה, אני יודע את זה, יש התמרמרות, הרברים נאמרו ופורסמו, זה לא סוד, כל המנהלים אמרו את דעתם ואני חושב שבמערכת יש קצינים וקצינים בכירים, שבהחלט יכולים למלא תפקידי-מפתח בשרות ואין שום צורך להביא אנשים מבחוץ.

אתה מתכוון לתפקידים בכירים חוץ מתפקיד הנציב?

כן, אולי בתחומים מסויימים, כמו, למשל, מחלקת הקשר והאלקטרוניקה, אם לא יימצאו מישהו בתוך השרות, אני ברעה שחייבים להביא אדם מבחוץ.

אבל צריך להבין שתזווה של אדם בתפקיד בכיר במערכת, זו תזווה שרשרת של לפחות 10 אנשים ואם התזווה לא קיימת, אין שום מוטיבציה לשום סוהר לקבל על עצמו יותר אחריות, כי הוא לא רואה שום עתיד במערכת. הוא פשוט נתקע, ולדעתי זו אחת הבעיות העיקריות של המערכת, שיש יבוא של אנשים מבחוץ והסוהר דורך במקום ולא ניתן לו קידום.

אני מבינה שיש בעייה כאיבה נוספת והיא נישא השבר?

כן. סוהר שמתגייס לשירות מרוויח 700 וכמה שקלים לחודש. הוא עובד במישמרות של 48 שעות, וכשהוא יוצא הביתה ל-48 שעות, הוא מבלה לפעמים שלוש-ארבע שעות נסיעה בכל כיוון על חשבון ומן החופשה שלו. כשהוא בכלל הוא עובד 36-40 שעות מתוך מישמרת של 48. הוא מגיע ב-12 בצהריים, נכנס לשמירה של ארבע שעות על המיגדל, או כוקף אגף. אחרי כך מחכה לו תפקיד נוסף, למשל, ליקים יום ביקורים, ואז הוא ממשיך ארבע שעות נוספות. אנחנו קוראים לזה תרומה, כי זה בא על חשבון שעות המנוחה שלו. בשרות אין תקנים לאירועים מיוחדים ואם יש אירוע או מצב חירום או כמיקרה שצריך ללנות אסיר לבית-חולים או לחופשה מיוחדת הביתה, כל זה נופל על הסוהר.

ואז, אחרי שהוא מסיים את המישמרת שלו, הוא נוסע הביתה באוטובוס או כטרמפס, כי אין לנו סידוריה-סעה. וכשהוא מגיע הביתה אחרי ארבע שעות נסיעה אין לו ראש למישפתה והוא רק מחפש את המנוחה שלו.

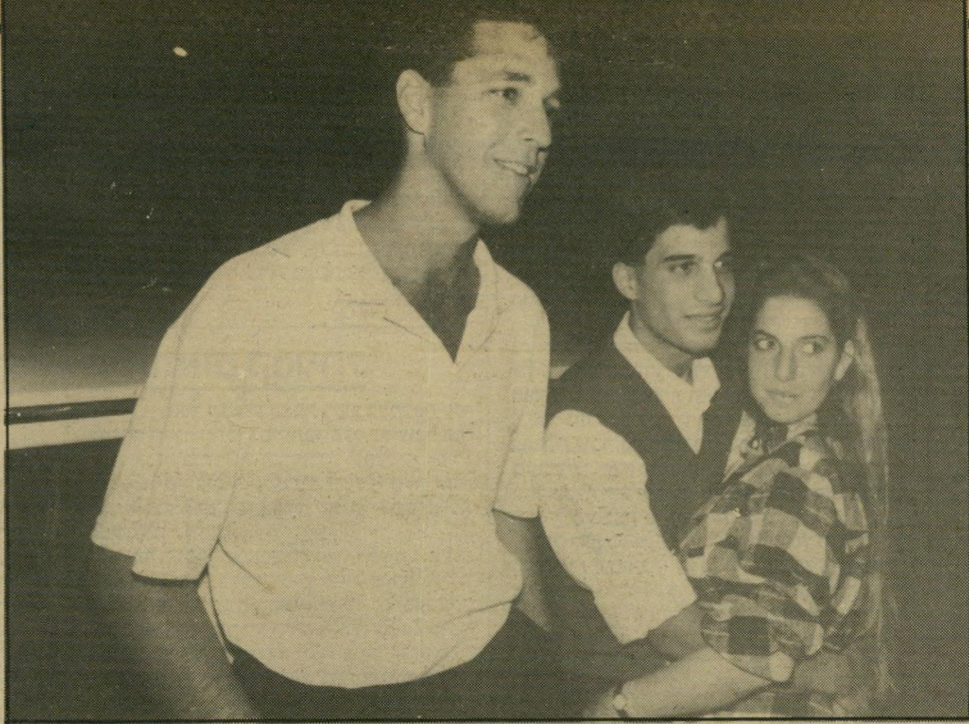
זה אדם שנמצא במתח, בחזית, כי זה חלק משמירת ביטחון-הפנים של המדינה.

אבל הישזו אתכם לצה"ל. הישזו לצה"ל רק בשכר ולא בתנאים. וגם זה אינו מספיק לדעתי. אני חושב שהשכר צריך להיות ייחודי בהתאם לעבודה שעושה סוהר-ולשעות שהוא משקיע.

זו עבודה שאין בה יום אחד של שקט. על מנהל כלא, למשל, מוטלת אחריות רבה. 24 שעות ביממה, 365 יום בשנה. גם כשאתה בחופשה אפשר להקפיץ אותך בכל רגע, ואתה מבקר ביחידה ביום, בלילה, בשבתות ובחגים, כי האחראיות מוטלת עליך.

ברחו לך אסירים? ברחו לי לא פעם. מה הרגשה? מחורבנת. הרגשה זיפתית? הרגשה שנכשלת? לא באופן אישי. הרגשה של אכזבה? הרגשה לא טובה, שבאיזשהו מקום לא עשית מספיק טוב את העבודה, שהסגל לא היה טוב מספיק, שהיה פיספוס.

אתה חושב שמנהל בית-סוהר צריך להיות קשוח? קשוח ואנושי.

גיא שטראוס וחברתו, רן גוטשטט. אם לא יהיו ספרדים, זה יגרום לנו לבואו'.

זוהר רבינוביץ. צ'חצ'חים זה לא עדה'.

וקצוץ-שיער, טוען שלשירוקו מכניסים כל אחד, ודווקא זו חולשתו של המקום. היום המקום הזה מגעיל, דווקא בגלל

הם צעירים רגילים. בגלל צבע עורם קבע השומר: הם מסוממים, שיכורים, ערסים!

שמכניסים את כל השחורים שפעם לא הכניסו. אלה שעושים חאראקות במכוניות, שמדברים במילים כמו וואלא, ומדברים לא יפה'.

אבל לא כל בניהונער כאן עושים את ההפרדה בין 'שחורים' שהם בסדר' לבין 'השחורים' בכלל.

קבוצת-נערים מרמת-השרון מודה בפה מלא שרק לכבוד ייחשב לה לב' לות במקום המאוכלס באשכנזים בלבד.

גיא שטראוס, נער יפה מרמת-השרון, מתקב את חברתו הבלונדית ואומר: "לא רק שזה לא מפריע לי שלא מכי נסים שחורים. להיפך, זה רק יוסיף. לא נעים לומר, אבל בכל אירוע מי שגורר מים לבציות הם אלה מעדות-המזרח. הם אלה שעושים צרות'."

רן גוטשטט בן ה-20, אף הוא מרמת-השרון, מוסיף: "אילו הייתי שומע שב' מקום מסויים אין ספרדים, זה היה גורם לי לבוא לשם, בהחלט. למה? כי אני יודע שזה יהיה מקום שנעים לבלות בו, בלי סכינים, מכות וצרות'."

החבורה מרמת-השרון מסיימת את דבריה ונכנסת פנימה למועדון. יחיא ואריק מראש-העין חזרו הביתה.

עופר נאווארו, בעל מועדון שירוקו, טוען שבמועדון אין סלקציה על רקע ערתי.

אם כן מה על הצעירים שלא ניתן להם להיכנס? לשומרים שלי יש טבי' עת-עין ואני סומך עליהם בעיניים ע' צומות. אפילו אם תגידו לי שהצעירים הללו הם בוגרי קורס-טיס וסיירת-מט' כ"ל, והם חברה נהדרים, השומרים שלי אמרו שהם מסטולים ושיכורים, ואני סומך עליהם. אם השומרים לא מכניי סים מישהו, יש לזה סיבה.

נכון שיש הוראה שלא להכניס כל אחד למועדון, אבל זה לא קשור לצבע דווקא, מכיוון שלא מכניסים לכאן כל אחד. המועדון נקי מכל הרברים שקור' רים במועדונים אחרים. אם השומרים מפספסים שניים מ' תוך מאה, אז עדיף לי שהשניים הללו ייפגעו, והמועדון יהיה נקי.

"בא המועדון אומרים שיהיו מרו' צים אם לא יכניסו כאן שחורים? אז אצלם הגזענות. היא באה מרמת-הש' רון ונאות-אפקה. הגזענות היא בכתים שלהם, ולא כאן.

"חץ מזה, גם אני שחור'."

שי ברם. צילם ציון צפריר

או כמו שיכורים" ומיר גם הוסיף: "הם נראו כמו ערסים!"

נראה שעיני החרה של הבלונדי טעתה באכזבה. אריק ויחיא, שני נערים נחמדים, לא באו שתויים מבית-מרוח, הם לא היו מסוממים ואף רועי-זונות, כטענתו של שומר-המועדון, אינם. ההבדל היחיד ביניהם לבין הראל ומאיר הוא בצבע-עורם. לא לדברי השומר, זה נשאר איתן ברעתו: הללו מסוכנים לציבור.

שומר אחר, שעמד בכניסה, הוא שיק, בחור גבוה הלובש קפקפים בעלי-עקב, אולי כרי להוסיף גובה וכדי שיראו מפניו כל המסוממים.

שיק מחויש נמרצות אפלייה על רקע ערתי. זה בכלל לא עניין של צבע! יש לנו טביעת-עין! אנחנו יודעים מיה מי בסדר ומי לא! אנחנו לא מת' כחשים לזה שאנחנו סלקטיביים. לא מכניסים לכאן כל אחד. אבל זה עניין של טיפוס, ולא של מוצא. עושי-צרות לא נכנסים לכאן!"

ועושי-צרות כנראה הם שחומי-עור. אחרת קשה להסביר כיצד נכנסו למקום שני צעירים שהחזיקו בבקבוקי-בירה כיריהם ושהריפו ריח-אלכוהול. הם היו אשכנזים.

הנערים הרבים שעמדו בכניסה למור' ערוץ לא התרגשו מהתופעה. חלקם טר'

הכניסה ל"שירוקו" יש לנו טביעת עין'.

במכונית מפוארת, חדישה וכסופה. כשאני יוצא לבלות, אני רוצה מקום על רמה, לא מקום שמכניסים כל אחד. הנה, בקולנוע דן מכניסים ילדים מבתי ים וחולון, ולכן אין פלא שיש שם רקירות ומכות!"

רמי גולן, מבלה נוסף במקום, גבוה ענים, כמו השומרים, שהסלקטיביות לא קשורה בצבע. יש טיפוסים צ'ח צ'חונים. זה בכלל לא קשור לעדה, אלא להתנהגות! אומר זוירי רבינוביץ, חייל טרי המבלה במקום.

נמרוד טווי, צפון תל-אביב" כפי שהוא מכריז בנאווה, הגיע למועדון

במכונית מפוארת, חדישה וכסופה. כשאני יוצא לבלות, אני רוצה מקום על רמה, לא מקום שמכניסים כל אחד. הנה, בקולנוע דן מכניסים ילדים מבתי ים וחולון, ולכן אין פלא שיש שם רקירות ומכות!"

מגורש חיים אלון (משמאל) ועורכי-עיתון גיל אלון ושלוות מסיקה. אני מנסה להרחיק את זה, לשכוח מה יהיה'.